

PATRYJARSKI (1) ai

Oba a jasne.

sg m A patryjarski(e)go. ◇ [f N patryjarską. ◇ L patryjarski(e)j. ◇ pl N m pers patryjarszcy.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „patryjarcha”:

1. *Od znac.* ‘biblijny przodek rodzaju ludzkiego lub narodu wybranego’:

Szereg: »prorocki i patryjarski«: iż [Antychryst] wzgardza [...] Iezufá Chriftułá/ Bogá Prorockiego y Pátryárkiego. *CzechEp* 415.

2. [Od znac. ‘zwierzchnik Kościoła Wschodniego’:

Wyrażenie: »patryjarska stolica« [szyk zmienny]: Ktory to kościół Kiiowski iest ná kíztałt Konftántynopolfkie⁸⁰ zmurowány/ gdzie byłá ftolicá Pátryárka *WerSposób* 4; *BronApokr* 133.

a. *O duchownych prawosławnych; w przen:*

Szereg: »papieski i patryjarski«: Co iefli Abrahám [...] nie wie będąc zmárłym o swoiem potomítwie/ á iáko oto ci Gaurowie Papieſcy/ bá y Pátryárzcy śmieią mowić/ żeby iych Mikołáiwie/ Kuźmowie/ Stániſławowie/ Márie/ Klary/ mieli wiedzieć o fwyh modlarzoch [= tych, którzy się do nich modlą]? *BudArt* M7.]

Cf **PATRYJARCHOW, PATRYJARCHOWSKI, [PATRYJARSZY]**

HK